

Я. Б. Павлів, О. С. Гайдичук

Губ'як Дмитро Васильович

ГУБ'ЯК Дмитро Васильович (18. 03. 1982, м. Теремовля, нині Тернопільського р-ну Тернопільської обл.) — бандурист, композитор. Заслужений артист України (2009). Член Національної спілки кобзарів України (2003). Гран-Прі Всеукраїнського конкурсу бандуристів (Полтава, 1995), дипломант Міжнародного фестивалю «Маленький принц» (Бухарест, 1997), 1-а премія Національного конкурсу бандуристів (Київ, 2003), другі премії 3-го (2004) та 4-го (2007) Міжнародного конкурсу виконавців на українських народних інструментах (Харків), 5-го Міжнародного телевізійного фестивалю народної музики «Горицвіт» (Львів, 2005). Закінчив Львівську музичну академію (2003; викладачі [В. Герасименко](#), [Т. Дідик](#)) та аспірантуру при ній (2006). Від 2003 — соліст ансамблю «Високий Замок» Львівської обласної філармонії; від 2006 — керівник ансамблю народних інструментів Тернопільського педагогічного університету; від 2007 — старший викладач кафедри музичних дисциплін Кременецького гуманітарно-педагогічного інституту (Тернопільська обл.); від 2011 — доцент кафедри музикознавства та методики музичного мистецтва Тернопільського педагогічного університету. За сумісництвом від 2009 — актор Тернопільського музично-драматичного театру. Ініціатор 1-го регіонального фестивалю-конкурсу кобзарського мистецтва «Кобзарська ватра» в Кременці (2009). Автор праць «Еволюція бандури харківського типу конструкції Г. Хоткевича» (2005), «Грай, "Кобзарю"» (2010; обидві — Львів) та низки статей, зокрема «"Кобзар" — капела бандуристів Надзбруччя» («Збірник наукових праць АН ВШ України», 2004, № 16), «До історичних витоків бандури» (там само, 2005, № 18). Записав сольні аудіоальбоми «Грай, кобзарю» (2007), «Bandura con spirito», «Стежка в синю даль» (обидва — 2009), «На козацьких

шляхах», «Співа душа — бринить струна» (обидва — 2010). З метою популяризації мистецтва гри на бандурі бере активну участь у багатьох програмах на Тернопільському та Львівському телебаченні та радіо (2005—11), провадить активну концертну діяльність в Україні та за її межами, зокрема в Німеччині (2006—10), Франції (2008—09, 2015), США (2009, 2015), Словаччині (2010), Великій Британії, Литві (обидва — 2011), Польщі (2011, 2015). У репертуарі — твори української та світової класики, сучасних композиторів, власні композиції, український фольклор.

Рекомендована література

1. Вітер В. Володар гран-прі // Вільне життя. 1995, 7 квіт.;
2. Миколаєнко Г. Сміялась бандура, ридала бандура ... // Свобода [Тернопіль]. 1995, 7 квіт.;
3. Бойчук Н. Закоханий у бандуру // Воля. 2003, 21 лют.;
4. Вербицька Г. Бандуру взяв, а як заграв? // Українська газета. 2003, 20 лют.;
5. Мечник М. Надзбручанський бандурист // Своя музика. 2008. № 2;
6. Чорна Н. Дмитро Губ'як: «Я дуже щаслива людина» // Вільне життя. 2010, 24 листоп.;
7. Сагаль О. Дмитро Губ'як: «Бандура може все!» // Нова Тернопільська газета. 2020, 4—10 листоп.

Бібліографічний опис:

Губ'як Дмитро Васильович / Я. Б. Павлів, О. С. Гайдичук// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890376>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).